

Impressions d'un viatge a la República Socialista de Romania

Romania té una superfície de 235.555 Km² (aproximadament la meitat d'Espanya) i limita al N.E amb l'U.R.R.S., al S. amb Bulgària, al S.E. amb Iugoslàvia i a l'O amb Hongria.

Terreny amb el 30% de muntanyes, el 37% de petits turons i el 33% de planúries. Les muntanyes dels Cárpatos en els seu centre teneh altituds de 1.800 fins a 2.500, i els seus rius Someş, Mures, Jiu, Olt, Arges, Dimbovita, Siret, etc., van directa o indirectament, al riu Danubi, riu que desemboca al Mar Negre per tres braços.

El terreny és ric: es veuen boscos de pins i abets, camps de blat de moro, blat, girasol i verdures.

Hi ha tres regions: Valàquia, Moldàvia i Tansilvània. La desaparició de l'Imperi de Bizanci i la caiguda d'Hongria sota el poder dels Turcs, van determinar l'extensió de la dominació dels turcs a tot el Mar Negre, i malgrat els moviments separatistes anteriors, l'Unió de Valàquia i Moldàvia a l'any 1877 es va fer independent, i al 1918 (al final de la 1.ª guerra europea) va ajuntar-se amb Transilvània. I també van afegir-hi la Besarària i la Bokovina, anteriorment russes.

Al 1940 va prendre part en la 2.ª guerra mundial a favor d'Alemanya. Va fer l'ocupació del S. de Rússia. La retirada de Rússia, amb l'atac dels soldats de Zhukof cap Cernovict, capital de Bukovina al 1943, va determinar al mariscal Antonescu a demanar a Hitler que les set divisions Romaneses, estacionades al Nord, en altres fronts, fossin destinades a defensar Romania. Però la petició fou denegada; els romanesos van anar caient en altres fronts de guerra i Rússia ocupà el territori.

El 23 d'agost del 1944 va haver-hi una insurrecció nacional anti-feixista. Acabada va tornar el Rei, va fer eleccions i els partits Socialdemòcrata, socialista i comunista van inaugurar el Parlament. Però la unió dels socialistes i els comunistes va determinar el 30 de desembre del 1947, l'abolició de la monarquia i va proclamar-se la República Popular Romanesa.

Al cap de poc es va decretar la nacionalització del país: les cases, les fàbriques, l'indústria i el comerç van passar a ésser propietat de l'Estat.

Romania té 22 milions d'habitants. Té un ritme de desenvolupament industrial important, una agricultura avançada i un desenvolupament de la ciència i la cultura.

Així doncs, començàvem a visitar un país socialista amb diferent orientació econòmica que nosaltres, i per tant, també diferents orientacions de la població.

Bucarest és agradable, enmig de la planúria del Danubi, a uns 100 Qms. dels Cárpatos; té grans avingudes netes, amb vegetació a les vores; monuments històrics d'abans de la guerra de 1940, grans edificis de construcció recent: acadèmies militars, Universitats...; tres o quatre petits parcs amb espais verds plens de flors, etc..

Tenen un turisme ben cuidat: 19 hotels de luxe o de 1.ª categoria i 11 de 2.ª categoria, 16 restaurants, 12 teatres, 4 sales de concerts, 5 cinemes, un conjunt de museus d'art (etnografia, pintura i d'exposicions), varies Universitats, dos bancs per canviar moneda, hospitals i farmàcies. Totes depenen de l'Estat.

16 d'abril. — A les habitacions, a cap finestra hi ha porticons, només cortines, que permeten l'entrada del sol ben aviat. Ens despertem a les 6.

Fem una petita volta per la ciutat: avinguda Kiselef (deu ser l'alliberador de Bucarest), monuments als herois, a aviadors, a Stalin; plaça de la Victòria amb el palau del Govern, Ateneum, bulevard de la Victòria, botigues amb bon gust de cara al turista, mercats i la catedral ortodoxa.

Els comunistes de Romania han permès les religions: ortodoxa, protestant i fins i tot hi ha una església ortodoxa grega. La Setmana Santa es celebra una setmana més tard que la catòlica. La guia ens diu que la gent acudeix en nombre crescut a l'església. El matrimoni s'ha de fer pel civil, i el 85% de les parelles es cases el matí pel civil i a la tarda per l'església.

L'ensenyament és gratuït a totes les escoles i hi ha lloc per a tots. Comença als cinc anys i als 12 passen a les escoles tècniques i poden escollir ofici. Els Estudis Universitaris són en número limitat: Medicina, farmàcia, arquitectura, enginyeria, ciències aplicades... Per ingressar-hi, a més de tenir un historial de notes elevades, s'han de fer proves d'ingrés. El nombre de places el fixe el govern, d'acord amb les necessitats del país. Obtinguda la formació professional, hi ha una oficina de treball que directament diu el lloc destinat, o bé a la mateixa població o bé en altres. L'ensenyament acaba als 16 anys; uns pocs segueixen carreres universitàries. S'obliga a l'estudi d'un altre idioma a escollir: francès, anglès, alemany, italià o rus. La major part escolleix el francès i tan sols un 15 o un 20% el rus.

Durant la volta per Bucarest visitem el museu de cases o viles regionals, un conjunt de cases típiques de diferents regions, reconstruïdes o traslladades a la vora d'un parc amb un petit llac. És una meravella, tant per les cases presentades com pels jardins que les envolten. Ens recorda el Poble Espanyol de Montjuïc (Barcelona), però mentre aquí estan apilades en forma de poble, allà estan separades com deuen estar al camp.

Després de visitar Bucarest arribem a Sibiu, població d'uns 50.000 h. Hi ha un bon hotel de luxe. Una gran plaça amb supermercats. Entrem: 4 pisos amb escales mecàniques de poca qualitat; en escollir un article, demanes el preu, pagues a caixa i el vas a buscar, per aquest ordre. Els preus són semblants a Espanya i la moneda nacional és el Lei (1 Lei=6 pessetes), (1 Dòlar=12 Leis). A totes les caixes dels hotels canvien dòlars, però no pessetes.